

haaber ogsaa, den maa faa Lov til at blive staaende. At paabyrde Statskassen 83 Mill. Kr. for at give Befolkningen 45 Mill. Kr. til Brødpriens Nedsættelse er et for det ærede Medlem karakteristisk Stykke Administrationsarbejde. Jeg tillader mig at henstille til det ærede Medlem, at han ikke glemmer denne Kornlov og dens Gennemførelse, naar han næste Gang taler om den dyreste Kornlov. Det ærede Medlems Administrationskunst naar i Aaret 1918—19 sin Kulmination. Det var i det Aar nær ved at blive Kunsten for Kunstens egen Skyld. Det, der var Hovedformaalet, traadte i Baggrunden, saaledes at det blev svimlende Udgifter, som Statskassen maatte bære, fordi denne Kunst blev drevet saa vidt, som den blev.

Jeg skal foruden disse Bemærkninger om det kære Emne, den dyreste Kornlov, tillade mig et Øjeblik at vende mig til de Udtalelser, der er fremsat vedrørende Beregningerne. Det er ogsaa noget, det ærede Medlem gerne ønsker at tale om, de Beregninger, jeg havde opstillet, og som saa fuldstændig brød sammen. Det ærede Medlem var ogsaa inde paa det i Dag, idet han sagde, at Mage til Opstilling havde han aldrig set. Det, det ærede Medlem mente med de Beregninger, han talte om, er jo dette, at jeg gennemførte en lovfæstet Mulighed for, at hvis de samme Eksportmuligheder gentog sig, som faktisk var til Stede i det Aar, Kornloven blev vedtaget, og som var til Stede i heie det Aar, det ærede Medlem administrerede sin sidste Kornlov — og ingen turde afvise, at en Gentagelse kunde finde Sted i det næste Aar —, kunde der indvindes meget store Indtægter for Statskassen; og jeg føler mig absolut ikke brødbetyngt, hvor meget det ærede Medlem end saa vil vende sig mod disse Beregninger, ved, at jeg holdt denne Mulighed aaben. Jeg tog mine udtrykkelige Forbehold i enhver Henseende; jeg sagde udtrykkelig, under hvilke Forudsætninger disse Indtægter kunde komme til at flyde ind. Og jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Rode i Stedet for at tale saa meget om disse Beregninger hellere i sit stille Sind skulde overveje, hvad han kunde have tjent, hvis han havde sat de samme Bestemmelser ind i sin Kornlov; i Stedet dertil tvang man i det ærede Medlems sidste Kornlovsaar Landbrugerne her til at fodre udelukkende med Byg og Havre paa en Tid, da Landet i sin Helhed kunde tjene 20—30 Kr. pr. Tønde, der ombyttedes med Majs, fordi Prisforskellen var saaledes den Gang. Dette Forhold ændredes fuldstændigt i det Aar, da jeg

kom til at administrere Kornordningen, men jeg fortryder alligevel ikke, at jeg gjorde det, som den Gang var forsvarligt, indsatte en Bestemmelse, der gjorde det muligt, hvis den samme Prisdifference mellem Byg og Havre paa den ene Side og Majs paa den anden Side skulde indtræffe, at Landet da kunde faa en stor Indtægt.

Hvis det ærede Medlem ønsker at kritisere mine Forudberegninger — og hvis jeg ikke husker fejl, var det ærede Medlem inde paa, at man slet ikke kunde stole paa de Tal, jeg havde meddelt —, vil jeg dog gerne tillade mig at pege paa, at det Beløb, jeg for et Aar siden meddelte Finansudvalget i dette Ting, Kornloven vilde komme til at koste, det blev ogsaa det Beløb, Kornloven er kommet til at koste, nu da man staar med Regnskabet i sin Haand. Det blev endda lidt mindre, der blev en Besparelse paa 7,3 Millioner minus de 2,9 Millioner — jeg skal ikke glemme det —, som det ærede Medlem her omtalte. Saa meget mindre blev det, end jeg havde forudsagt for et Aar siden. Det forekommer mig, at hvis det ærede Medlem lider af en saa alvorlig finansiel Bekymring, som han i den sidste Tid ynder at give det Udseende af, skulde det ærede Medlem hellere have givet Udtryk for Glæde over, at der her for en Gangs Skyld er Overensstemmelse mellem det, der er budgetteret for et Aar siden, og det, som Regnskabet viser, og at Regnskabet i Virkeligheden er blevet bedre end budgetteret for et Aar siden.

Til Sammenligning — da det jo synes, at det ærede Medlem interesserer sig for Sammenligninger — maa jeg maaske anføre et Par Træk vedrørende det ærede Medlems Maade at sætte Budgetter op og at udføre Beregninger paa i de Dage, da det ærede Medlem selv var Minister. Maa jeg saaledes nævne, at den 20. Oktober 1919 fremsatte det ærede Medlem her i Tinget et Forslag til Lov om Befolkningens Forsyning med Levnedsmidler — det var ikke blot Rugbrød, men ogsaa Mælk, Flæsk, Margarine og maaske mere, jeg husker det ikke —, og i Bemærkningerne til dette Lovforslag beregnede det ærede Medlem, at den samlede Udgift til Kornordningens Gennemførelse, altsaa den Kornordning, der blev det ærede Medlems sidste, vilde blive 39,2 Mill. Kr., og saa sent som ved Tillægsbevillingslovens Fremsættelse den 28. Januar 1920 henholdt det ærede Medlem sig til denne Beregning. Jeg beder bemærket, at her var intet Forbehold taget uden dette almindelige, at Beløbet paa det Tidspunkt jo maatte være kalkulatorisk. Her var intet Forbehold taget, her var ingen Forudsætning, der skulde